

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709- 75(5)/16/JG

Warszawa, dnia 19 października 2016 r.

DECYZJA DIH IV /34/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2016 r., poz. 1059 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z dnia 18 sierpnia 2016 r. (sygnatura akt OK.8361.98.2016), na mocy której, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (Dz. U. z 2014, poz. 915), na przedsiębiorcę Przemysław Włodarczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przemysław Włodarczyk REMEDIUM w Bochni, nałożono karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) z tytułu naruszenia obowiązków określonych art. 4 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach towarów i usług*, w miejscu sprzedaży detalicznej tj. w aptecce REMEDIUM mieszczącej przy ul. Karmelickiej 10 w Krakowie, utrzymuje ww. decyzję w mocy.

Uzasadnienie

W dniach 4 i 24 maja 2016 r. inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie (zwanego dalej: „Małopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w miejscu sprzedaży detalicznej, tj. w aptecce REMEDIUM mieszczącej przy ul. Karmelickiej 10 w Krakowie, należącej do przedsiębiorcy Przemysław Włodarczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przemysław Włodarczyk REMEDIUM w Bochni.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2015 r., poz. 584 z późn. zm.) (zwanej dalej: „ustawą o sdg”) kontrola

została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli, które zostało doręczone przedsiębiorcy w dniu 20 kwietnia 2016 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (Dz. U. z 2014 r. poz. 915) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”).

W toku prowadzonej kontroli stwierdzono niewidoczność cen i cen jednostkowych przy 69 partiach produktów oferowanych do sprzedaży, objętych takim obowiązkiem. Działania kontrolne zakończono podpisaniem w dniu 24 maja 2016 r. protokołu, do którego strona nie wniosła uwag.

Pismem z dnia 22 czerwca 2016 r. Małopolski WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.) (zwany dalej: „*Kpa*”), zawiadomił przedsiębiorcę Przemysława Włodarczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przemysław Włodarczyk REMEDIUM w Bochni, zwanego dalej: „stroną postępowania” lub „stroną” o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach* wobec stwierdzenia w placówce handlowej należącej do strony postępowania braku cen i cen jednostkowych. Jednocześnie w ww. zawiadomieniu stronę postępowania poinformowano o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań zgodnie z wymaganiami art. 10 *Kpa*. Dodatkowo w piśmie Małopolski WIIH wezwał stronę postępowania do złożenia w terminie 7 dni oświadczenia dotyczącego wysokości osiągniętych obrotów i przychodu w ostatnim roku rozliczeniowym tj. w 2015 r.

Strona postępowania pismem z dnia 5 lipca 2016 r. przekazała informację o wysokości obrotu ze sprzedaży detalicznej w kontrolowanej placówce.

W dniu 15 lipca 2016 r. Małopolski WIIH, na podstawie art. 36 § 2 w zw. z art. 123 § 2 *Kpa*, wydał postanowienie zawiadamiając o przedłużeniu postępowania ze względu na niedostarczenie przez stronę zaświadczenia o dochodach dla całej swej działalności. Do chwili wydania skarżonej decyzji taka informacja od strony nie wpłynęła.

W dniu 18 sierpnia 2016 r. Małopolski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach* decyzję (sygnatura akt: OK.8361.98.2016), na mocy której nałożył na przedsiębiorcę Przemysława Włodarczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przemysław Włodarczyk REMEDIUM w Bochni, karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych), z tytułu naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach* oraz § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie *uwidaczniania cen towarów i usług* (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem *Ministra Rozwoju*”) w związku z art. 4 ust. 2 cytowanej wyżej ustawy.

W dniu 19 września 2016 r. strona postępowania wniosła do Prezesa UOKiK odwołanie od ww. decyzji. Strona zaskarżyła decyzję organu pierwszej instancji w całości, wnosząc o jej uchylenie i wydanie decyzji anulującej nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej lub o zmniejszenie kary do wysokości 500 zł.

Decyzji organu pierwszej instancji strona zarzuciła naruszenie prawa materialnego tj.:

- art. 4 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach* poprzez błędne zastosowanie, polegające na stwierdzeniu, że odwołujący nie wykonał obowiązków określonych w dyspozycji ww. przepisu, tj. nie uwidoczniał cen przy 69 partiach produktów oraz cen jednostkowych przy 69 partiach produktów oferowanych do sprzedaży, objętych tym obowiązkiem;
- art. 6 ust. 3 ustawy *o informowaniu o cenach* poprzez błędne zastosowanie, polegające na nieuwzględnieniu przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej stopnia naruszenia obowiązków oraz dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, a także wielkości jego obrotów i przychodu.

Pismem z dnia 23 września 2016 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Przemysława Włodarczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przemysław Włodarczyk REMEDIUM w Bochni o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach* przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznic cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia *Ministra Rozwoju* cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy *o informowaniu o cenach* powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie, w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Czynności kontrolne przeprowadzone w aptece należącej do przedsiębiorcy Przemysława Włodarczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przemysław

Włodarczyk REMEDIUM w Bochni wykazały, iż ww. przedsiębiorca nie wykonał obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach* oraz z § 3 ust. 2 rozporządzenia *Ministra Rozwoju* w związku z art. 4 ust. 2 cytowanej wyżej ustawy. W toku kontroli jednoznacznie stwierdzono nieuwidocznienie cen i cen jednostkowych przy 69 partiach produktów oferowanych do sprzedaży, objętych takim obowiązkiem.

W odwołaniu strona postępowania wniosła o uchylenie skarżonej decyzji i wydanie decyzji anulującej nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej lub o zmniejszenie kary do wysokości 500 zł.

Ponadto w uzasadnieniu odwołania strona postępowania podkreśla, iż w jej ocenie nie doszło do niewykonania obowiązku ciążącego na przedsiębiorcy, określonego w art. 4 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach*. Ceny produktów oferowanych do sprzedaży były bowiem uwidocznione w cenniku znajdującym się na „ładzie ekspedycyjnej” i każdy z klientów mógł z cennika skorzystać. Wskazuje ponadto, iż omawiane produkty będące przedmiotem kontroli, znajdowały się za szklaną gablotą, co jest charakterystyczne dla handlu w aptekach, a na każdym z rodzajów ww. produktów była uwidoczniona cena, w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, zgodnie z dyspozycją art. 4 ww. ustawy. Ponadto sprzedawcy będący pracownikami strony postępowania „zawsze informują o cenie danego produktu w przypadku prośby klienta”. Podkreśla ponadto, iż w ostatnim czasie zamontowano czytnik cen.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwraca uwagę, że art. 4 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach* stanowi, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Ustęp 3 tego artykułu stanowi natomiast iż, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Biorąc więc pod uwagę maksymalny zakres sankcji, jaką mógł zastosować Małopolski WIIH, kara w wysokości 1 500 zł jest, w ocenie Prezesa UOKiK, odpowiednią i zastosowaną prawidłowo, z uwzględnieniem wszystkich ustawowych kryteriów nałożenia sankcji, wobec którego to zagadnienia organ drugiej instancji odniesie się szerzej w dalszej części niniejszej decyzji.

Na wstępie należy zwrócić uwagę, iż na gruncie obowiązujących przepisów w miejscu sprzedaży detalicznej należy podać zasadniczo dwie ceny: cenę (potocznie: cenę detaliczną) oraz cenę jednostkową (potocznie: cenę za litr/ kilogram/ itp.). Jak wynika z akt sprawy, towary w aptece należącej do strony postępowania nie były oznakowane ceną i ceną jednostkową. W toku kontroli nie stwierdzono także, aby informacje o cenie zostały uwidocznione w inny sposób np. w cenniku. Zgodnie bowiem z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia *Ministra Rozwoju* cenę

uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Natomiast § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia *Ministra Rozwoju* wskazuje, że cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

1. litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
2. kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
3. metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
4. metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
5. sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Jak wynika z akt kontroli poddane kontroli produkty w aptecę należącej do przedsiębiorcy Przemysław Włodarczyk prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przemysław Włodarczyk REMEDIUM w Bochni nie były oznakowane ceną i ceną jednostkową w żaden wskazany wyżej sposób. Dołączona do akt sprawy dokumentacja fotograficzna wyraźnie wskazuje na nieprzestrzeżenie ww. regulacji.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawy *o informowaniu o cenach* jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. W niniejszej sprawie zgodne z prawem byłoby zatem uwidocznienie cen detalicznych oraz cen jednostkowych.

Pierwszy argument strony wskazany w odwołaniu dotyczący naruszenia przez organ pierwszej instancji prawa materialnego czyli art. 4 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach* poprzez błędne jego zastosowanie, polegające na stwierdzeniu że odwołujący nie wykonał obowiązków określonych w dyspozycji ww. przepisu, tj. nie uwidoczniał cen oraz cen jednostkowych przy 69 partiach produktów oferowanych do sprzedaży i objętych obowiązkiem poinformowania o cenach. Strona stwierdza, że ceny produktów oferowanych do sprzedaży były uwidocznione w cenniku znajdującym się na „ładzie ekspedycyjnej” i każdy z klientów mógł z cennika skorzystać. Wskazuje ponadto, iż produkty będące przedmiotem kontroli, znajdowały się za szklaną gablota, co jest charakterystyczne dla handlu w aptekach, a na każdym z rodzajów ww. produktów była uwidoczniona cena. Ponadto sprzedawcy zatrudnieni w aptecę należącej do strony postępowania „zawsze informują o cenie danego produktu w przypadku prośby klienta”. Podkreśla ponadto, iż w ostatnim czasie zamontowano czytnik cen.

Prezes UOKiK jednoznacznie stwierdza, że w aktach sprawy znajduje się protokół z kontroli, który strona podpisała bez uwag. W niniejszym dokumencie zawierającym ustalenia kontroli wskazano, że w placówce nie było uwidocznionego cennika. Ustalenia w niniejszym zakresie potwierdza dokumentacja fotograficzna załączona do akt sprawy, z której wyraźnie wynika, że w jakikolwiek sposób produkty nie były oznaczone cenami lub cenami jednostkowymi i nie ujawniają istnienia ww. cennika w miejscu sprzedaży. Powoływanie się zaś strony na argument, iż o cenach konsumentów informuje pracownik nie stanowi realizacji

obowiązków wynikających z ustawy *o informowaniu o cenach* oraz rozporządzenia *Ministra Rozwoju*. Zgodnie z przepisami przedsiębiorca powinien uwidocznic ceny w sposób wskazany w § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia, który nie wskazuje możliwości stosowania czytnika, czy ustnej informacji, na co wskazuje strona w odwołaniu. Niezależnie od powyższego większość produktów znajdowała się w gablotach do których nabywca nie miał dostępu, więc konsument i tak nie miał możliwości skorzystania z ww. czytnika. Tym samym argument strony w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Dalej strona zarzuca decyzji organu pierwszej instancji naruszenie art. 6 ust. 3 ustawy *o informowaniu o cenach* poprzez błędne zastosowanie, polegające na nieuwzględnieniu przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej stopnia naruszenia obowiązków oraz dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, a także wielkości jago obrotów i przychodu.

Również z tym argumentem strony Prezes UOKiK nie może się zgodzić. W decyzji organu pierwszej instancji wskazano wprost, iż organ ustalając wysokość kary uwzględnił kryteria określone w art. 6 ust. 3 ww. ustawy i przyjął wysoki stopień naruszenia obowiązków, z uwagi na fakt, iż w toku kontroli stwierdzono niewidoczniczenie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych przy 69 partiach produktów, objętych takim obowiązkiem, na ogółem zbadanych 70 partii. Wskazać bowiem należy, że organy Inspekcji Handlowej podczas prowadzonych kontroli typują określoną liczbę czy asortyment towaru oferowanego przez przedsiębiorcę do sprzedaży, a następnie na tak przyjętej próbie określają zakres naruszenia obowiązujących przepisów przez podmiot zobowiązany. Stwierdzone nieprawidłowości stanowią o niezrealizowaniu obowiązujących w tym zakresie przepisów, a w konsekwencji świadczą o naruszeniu praw konsumentów, którzy pozbawieni zostali tym samym informacji o cenie produktów oraz możliwości porównania cen podobnych towarów o różnej ilości nominalnej. Dotychczasową działalność przedsiębiorcy organ pierwszej instancji ocenił na poziomie średnim, ponieważ do tej pory nie nakładano na stronę kar pieniężnych z tytułu naruszenia przepisów ustawy *o informowaniu o cenach*, uwzględniono również pozytywną postawę strony w zakresie wyeliminowania ujawnionych nieprawidłowości w toku kontroli, jednakże wzięto pod uwagę dość długi okres funkcjonowania strony na rynku, tj. od 9 września 2002 r. Wielkość obrotów i przychodu oceniono na poziomie średnim, pomimo, iż strona nie przekazała informacji w tym zakresie, a jedynie podała stratę z działalności aptek w 2015 roku (która nie jest ustawowym kryterium ustalenia wysokości kary pieniężnej), niemniej jednak na podstawie wydruku z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej wzięto pod uwagę rodzaj i skalę wykonywanej działalności gospodarczej (m.in. w 10 różnych miejscach). Mając na uwadze powyższe nie można uznać tego argumentu za zasadny.

Wskazać w tym miejscu należy, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy *o informowaniu o cenach towarów i usług*, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodniczenie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny towaru, jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia

czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Wymierzając sankcję w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zasadnie posłużył się swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości. Ustalając wysokość kary Małopolski WIIH prawidłowo uwzględnił kryteria określone w art. 6 ust. 3 tej ustawy.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK uznaje, iż przedstawione przez stronę postępowania argumenty są bezzasadne i stwierdza, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 1 500 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną realizującą zasady skutecznej, proporcjonalnej i odstrasżającej kary ujętej w pomocniczo stosowanej legislacji unijnej tj. art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L Nr 80 z 18.03.1998 r.). Należy ponadto stwierdzić, iż przepisy ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada karę pieniężną w wysokości do 20 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz wysokością. Małopolski WIIH, po dokonaniu oceny stwierdzonych nieprawidłowości oraz po uwzględnieniu przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, ustalił wysokość kary pieniężnej w dolnej (poniżej 10 proc. wartości maksymalnej) granicy przewidzianej prawem. Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znalazł podstaw do anulowania czy obniżenia kary.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 *Kpa* organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez

organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie zasadnie nałożył na przedsiębiorcę Przemysław Włodarczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przemysław Włodarczyk REMEDIUM w Bochni karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych), z tytułu naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy *o informowaniu o cenach*, polegających na niewidocznieniu informacji o cenie jednostkowej w miejscu sprzedaży detalicznej, tym samym, decyzja Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z dnia 18 sierpnia 2016 r. (sygnatura akt OK.8361.98.2016) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I
KONSUMENTÓW
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej

Dariusz Łomowski

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, 53 § 1 oraz 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.